

מקרא-key: ◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

		Talmud Navigator												
יומא-יום הכפורים	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
	כי איתמר דשמואל - ארישא איתמר:												!	פה.
	אם רוב נכרים - נכרי	[רישא]											!	פה.
	ולענין פקוח נפש אינו כן.	שמואל:											!	פה.
	אם רוב נכרים נכרי												!	פה.
	למאי הילכתא?												⚡	פה.
	להאכילו נבלות.	רב פפא:											!	פה.
	אם רוב ישראל - ישראל												!	פה.
	למאי הילכתא												⚡	פה.
	להחזיר לו אבידתו.												!	פה.
	מחצה על מחצה - ישראל												!	פה.
	למאי הילכתא?												⚡	פה.
	לנוקון	ריש לקיש:											!	פה.
	הוכי דמי?												^	פה.
	אי נימא דנגחיה תורא דידן לתורא דידיה												!	פה.
	נייתי ראייה ונשקול												⚡	פה.
	לא צריכא, דנגחיה תורא דידיה לתורא דידן, פלגא - יהיב ליה, אידך פלגא - נימא ליה: אייתי ראייה דלאו ישראל אנא, ושקול.												!	פה.
	מי שנפל עליו מפולת וכו'.												!	פה.
	מאי קאמר?												^	פה.
	לא מיבעיא קאמר: לא מיבעיא ספק הוא שם ספק אינו שם, דאי איתיה חי הוא - דמפקחין, אלא אפילו ספק חי ספק מת - מפקחין, ולא מיבעיא ספק חי ספק מת דישאל, אלא אפילו ספק נכרי ספק ישראל - מפקחין.												!	פה.
	מצאורו חי מפקחין												!	פה.
	מצאורו חי פשיטא												⚡	פה.
	לא צריכא, דאפילו לחיי שעה.												!	פה.
	ואם מת יניחוהו												!	פה.
	הא נמי פשיטא												⚡	פה.
	לא צריכא לרבי יהודה בן לקיש.												!	פה.
	אין מצילין את המת מפני הדליקה	דתניא: [ת"ק]											!	פה.
	שמעתי שמצילין את המת מפני הדליקה.	רבי יהודה בן לקיש:											!	פה.
	ואפילו רבי יהודה בן לקיש לא קאמר אלא מתוך שאדם בהול על מתו, אי לא שרית ליה - אתי לכבוויי. אבל הכא, אי לא שרית ליה - מאי אית ליה למעבד?												!	פה.
	עד היכן הוא בודק? עד חוטמו	תנו רבנן: [ת"ק]											!	פה.
	עד לבו.	יש אומרים:											!	פה.
	בדק ומצא עליונים מתים - לא יאמר: כבר מתו התחוננים.												!	פה.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

יומא-יום הכפורים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מעשה היה, ומצאו עליונים מתים ותחתונים חיים.												
נימא הני תנאי כי הני תנאי												
מהיכן הולד נוצר - מראשו, שנאמר (תהלים עא) ממעי אמי אתה גווי ואומר (ירמיהו ז) גוי נורח והשליכי.	דתניא: [ת"ק]											
מטיבורו, ומשלח שרשיו אילך ואילך.	אבא שאול :											
אפילו תימא אבא שאול, עד כאן לא קא אמר אבא שאול התם - אלא לענין יצירה, דכל מידי ממציעתיה מיתצר. אבל לענין פקוח נפש - אפילו אבא שאול מודי דעקר חיותא באפיה הוא, דכתיב (בראשית ז) כל אשר נשמת רוח חיים באפיו.												
מחלוקת ממטה למעלה, אבל ממעלה למטה, כיון דבדק ליה עד חוטמו - טוב אינו צריך, דכתיב כל אשר נשמת רוח חיים באפיו.	רב פפא:											
דכבר היה רבי ישמעאל ורבי עקיבא ורבי אלעזר בן עזריה מהלכין בדרך, ולוי הסדר ורבי ישמעאל בנו של רבי אלעזר בן עזריה מהלכין אחריהן.												
מניין לפקוח נפש שדוחה את השבת?	נשאלה שאלה זו בפניהם:											
(שמות כב) אם במחותר ימצא הגגב, ומה זה, שספק על ממון בא ספק על נפשות בא, ושפיכות דמים מטמא את הארץ וגורם לשכינה שתסתלק מישראל - ניתן להצילו בנפשו, קל וחומר לפקוח נפש שדוחה את השבת.	נענה רבי ישמעאל ואמר:											
(שמות כא) וכי יוד איש על רעהו וגו' מעם מזבחי תקחנו למות. מעם מזבחי - ולא מעל מזבחי.	נענה רבי עקיבא ואמר:											
לא שנו אלא להמית, אבל להחיות - אפילו מעל מזבחי.	ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											
ומה זה, שספק יש ממש בדבריו ספק אין ממש בדבריו, ועבודה דוחה שבת - קל וחומר לפקוח נפש שדוחה את השבת.												
ומה מילה, שהיא אחד ממאתים וארבעים ושמונה איברים שבאדם - דוחה את השבת, קל וחומר לכל גופו - שדוחה את השבת.	נענה רבי אלעזר ואמר:											
(שמות לא) את שבתתי תשמרו יכול לכל - תלמוד לומר אך - חלק.	רבי יוסי ברבי יהודה:											
(שמות לא) כי קדש היא לכם - היא מסורה בידכם, ולא אתם מסורים בידה.	רבי יונתן בן יוסף:											
(שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת, אמרה תורה: חלל עליו שבת אחת, כדי שישמור שבתות הרבה.	רבי יהודה אמר שמואל:											
אי הואי התם הוה אמינא: ידידי עדיפא מדידהו												
(ויקרא יח) וחי בהם - ולא שימות בהם.	[שמואל]											
לכולהו אית להו פירכא, בר מדשמואל דלית ליה פירכא.	רבא:											
דרבי ישמעאל - דילמא כדרבא												
מאי טעמא דמחותרת - חזקה אין אדם מעמיד עצמו על ממונו, והאי מידע ידע דקאי לאפיה, ואמר: אי קאי לאפאי - קטילנא ליה והתורה אמרה: בא להרגך - השכם להרגו.	דאמר רבא:											
ואשכחן ודאי, ספק מנלן?												
דרבי עקיבא נמי, דילמא כדאביי.												
מסרינן ליה זוגא דרבנן, לידע אם ממש בדבריו.	דאמר אביי:											
ואשכחן ודאי, ספק מנא לן?												
וכולהו אשכחן ודאי, ספק מנא לן?												
ודשמואל ודאי לית ליה פירכא.												
טבא חדא פלפלתא חריפא ממלא צנא דקרי.	רבינא ואיתימא רב נחמן בר יצחק:											
חטאת ואשם ודאי - מכפרין.												
מיתה ויום הכפורים - מכפרין עם התשובה.												

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator														
יומא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
תשובה מכפרת על עבירות קלות, על עשה ועל לא תעשה, ועל החמורות הוא תולה עד שיבא יום הכפורים ויכפר.													■	פה:		
האומר אחטא ואשוב, אחטא ואשוב - אין מספיקין בידו לעשות תשובה, אחטא ויום הכפורים מכפר - אין יום הכפורים מכפר.													■	פה:		
עבירות שבין אדם למקום - יום הכפורים מכפר עבירות שבין אדם לחבירו - אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חבירו.													■	פה:		
(ויקרא טז) מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו עבירות שבין אדם למקום - יום הכפורים מכפר, עבירות שבין אדם לחבירו - אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חבירו.	את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה:												■	פה:		
אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם - אביכם שבשמים, שנאמר (חזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם ואומר (ירמיהו יז) מקוה ישראל ה' מה מקוה מטהר את הטמאים - אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל.	רבי עקיבא:												■	פה:		
אשם ודאי - אין, אשם תלוי לא? והא כפרה כתיבא ביה												‡	◇	פה:		
הנך מכפרי כפרה גמורה, אשם תלוי אינו מכפר כפרה גמורה.													!	◇	פה:	
אי נמי: הנך - אין אחר מכפר כפרתן, אשם תלוי - אחר מכפר כפרתן.													!	◇	פה:	
חייבי חטאות ואשמות ודאין שעבר עליהן יום הכפורים - חייבין, אשמות תלויין - פטורין.	דתנן:											■	!	פה:		
מיתה ויום הכפורים מכפרין עם התשובה.													■	<	פה:	
עם התשובה - אין, בפני עצמן - לא.													■	◇	פה:	
נימא דלא כרבי.													‡		פה:	
על כל עבירות שבתורה, בין עשה תשובה בין לא עשה תשובה, יום הכפורים מכפר, חוץ מפורק עול ומגלה פנים בתורה ומיפר ברית בשר, שאם עשה תשובה - יום הכפורים מכפר, ואם לא עשה תשובה אין אפילו תימא רבי, תשובה בעיא יום הכפורים - יום הכפורים לא בעיא תשובה.	דתניא, רבי:												■	‡	◇	פה:
תשובה מכפרת על עבירות קלות על עשה ועל לא תעשה.													■	<	פה:	
השתא על לא תעשה מכפרת, על עשה מיבעיא?													‡	◇	פה:	
הכי קאמר: על עשה ועל לא תעשה שניתק לעשה.	רב יהודה:												!	◇	פה:	
ועל לא תעשה גמור לא?													‡		פה:	
אלו הן קלות - עשה ולא תעשה, חוץ (שמות כ) מלא תשא	ורמינהו:												■	‡	◇	פה:
לא תשא וכל דדמי ליה.													!	◇	פ.ו.	